Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

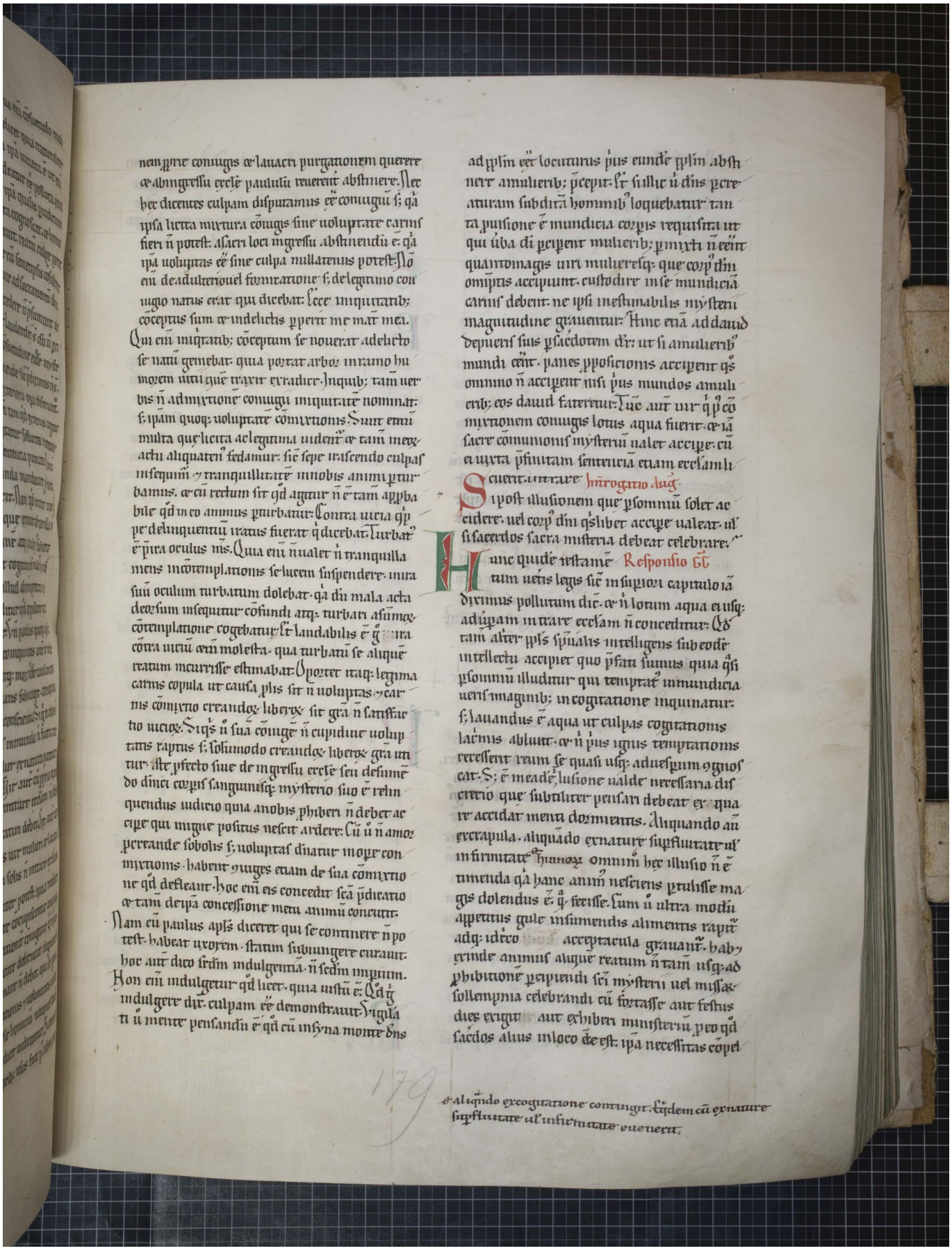

nam pprie coniugis & lauacri purgationem querere
& ab ingressu eccl̃e paulũ uerecundi abstinere. Nec
hec dicentes culpam disputamus ee coniugũ s; qã
ipsa licita mixtura cõiugis sine uoluptate carnis
fieri ñ potest. & sacri loci ingressu abstinendũ e. qã
ipã uoluptas ee sine culpa nullatenus potest. Nõ
enim de adulterio uel fornicatione s; de legitimo con
iugio natus erat qui dicebat. Ecce iniquitatib;
conceptus sum & in delictis pperit me mat mea.
Qui enim iniquitatib; conceptum se nouerat adeberto
se natũ gemebat. quia portat arbor in ramo hu
morem uitii quẽ traxit exradice. Inquib; tam uer
bis ñ admixtionẽ coniugii iniquitatẽ nominat.
s; ipam quoq; uoluptatẽ cõmixtionis. Sunt enim
multa que licita & legitima uidentur & tam mes
actu aliquatenus fedamur. sic sepe irascendo culpas
insequim̃ & tranquillitatẽ nobis animi pturbamus. & cũ rectum sit qd agitur ñ e tam appba
bile qd in eo animus pturbatur. Contra uicia qp
pe delinquentiũ iratus fuerat q dicebat. Turbat
e pra oculus mis. Qua enim ñ ualet i tranquilla
mens intemplationis se lucem suspendere. mira
suũ oculum turbatum dolebat. qa du mala acta
deflesum insequitur cõfundi atq; turbari assũme
cõtemplatione cogebatur. Et laudabilis e g ira
cõtra uitiũ eorũ molesta. qua turbati se aliquẽ
tractum meruisse estimabat. Oportet itaq; legitima
carnis copula ut causa pls sit ñ uoluptas & car
nis cõmixtio creandox liberox sit gra ñ satisfac
tio uicioꝝ. Siqs i sua cõiuge ñ cupidine uolup
tatis raptus s; solumodo creandox liberox gra un
itur. ille pfecto siue de ingressu eccl̃e seu desume
do dnici corpis sanguinisq; mysterio suo e rebus
quendus iudicio quia a nobis phiberi ñ debet ac
cipe qui migne positus nescit ardere. Cũ i ñ amor
perrandę sobolis s; uoluptas diuturnior opere con
mixtionis habenit frugis etiam de sua cõmixtio
ne qd defleant. hoc enim eis concedit scã pdicatio
& tam decpa concessione meru animũ concutit.
Nam cũ paulus apls diceret qui se continere ñ po
test. habeat uxorem. statum subiungere curauit.
hoc aut dico ird̃m indulgentiã. ñ sed̃m impium.
Non enim indulgetur qd licet. quia iniustũ e. Qã
indulgere dic. culpam ee demonstrauit. Singula
ti i mente pensandũ e qd cũ in hyma monet dns
ad pplm ee locuturus pius eundę pplm absti
nere a mulieribus; pcepit. Et si illuc i dns pce
aturam subdita hominib; loquebatur. tam
ta purisione e mundicia corpis requisita ut
qui ara di peripient mulieribus; p mixti ñ eent
quanto magis uiri mulieresq; que corp dni
omnipotis accipiunt. custodire in se mundicia
carnis debent. ne ipi inestimabilis mysterii
magnitudine grauentur. Hinc etiã ad dauid
deuenit sius pcedentem dr. ut si a mulieribus
mundi essent. panes ppositionis accipere qs
omnino ñ accipere nisi pius mundos a mulie
ribus; eos dauid fateretur. Tue aut uir q p cõ
mixtionem coniugis lotus aqua fuerit. & iã
sacre communionis mysteriũ ualet accipe. cui
a uxore pfinitam sententiã etiam eccl̃a iu

Sciendum tamen Inrogatio dub.

Si post illusionem que p somnũ solet ac
cidere. uel corp dni q libet accipe ualeat. uel
si sacerdos sacra misteria debeat celebrare.

Hunc quide uestamẽ Responsio ꝯ
tum ueteris legis sic in superiori capitulo iã
diximus pollutum dic. & i lotum aqua eius q;
ad ipam intrare eccl̃am ñ conceditur. Qd
tam aliter ipis spualis intelligens sub eode
intellectu accipiet quo pfatus sumus quia q̃si
p somnũ illuditur qui temptat inmunditia
ueris imaginib; in cogitatione inquinatur.
s; lauandus e aqua ut culpas cogitationis
lacrimis abluat. & i pius ignis temptationis
recessent reum se quasi usq; aduespum ognos
cat. Et ẽ meadẽ lusione ualde necessaria dis
cretio que subtiliter pensari debeat et qua
re accidat mentẽ dormientem. Aliquando aũ
excrapula. aliquando exnature superfluitate ul
infirmitate humox omnino hec illusio ñ e
imenda qã hanc animã nesciens pruisse ma
gis dolendus e. q̃. ferisse. Cum i ultra modũ
appetitus gule insumendis alimentis rapit
adq; ideo acceptacula grauant. baby
rinde animus aliquẽ reatum ñ tam usq; ad
phibitionẽ percipiendi sci mysterii uel missa
sollempnia celebrandi cũ fortasse aut festus
dies exigit aut exhiberi ministeriũ peo qd
sacdos alius in loco dee est. ipa necessitas copel

179

& aliquando excogitatione contingit. Eisdem cã exnature
superfluitate ul infirmitate euenerit.